

довѣрието си - като му е оставилъ ~~шшишода~~ живота и свободата да живѣе въ дома му. Той не може да му се отблагодари съ това, че отнема жена му и крои заговоръ задъ гърба му, когато той брани родината си. Оскърбена, царицата си отива съ закана, че ще си отмъсти за това унижение. Следъ нея влиза истинскиятъ монахъ отъ Фландрия, подканя господаря си да напише писмо до брата си въ Цариградъ, като му обяснява нишките на заговора. Балдуинъ написва едно писмо. Монахътъ обяснява, че ще замине по една посока, за да не извиква съмнения, а после ще се върне обратно въ Цариградъ.

картина втора

Завърналъ се внезапно въ кулата си, царь Калоянъ преглежда работната стая писмата получени въ негово отсъствие. Ериль искусно му подмѣта интрига за царицата и пленника, но Калоянъ съ възмущение я отхвърля. Опасявайки се да не би Балдуинъ да я искалъ предъ царя, царицата бърза първа да го наклевети, че той и предлагалъ императорски вѣнецъ въ Цариградъ, ако тя му помогне да избѣга, и че не се е отнесълъ почтенно къмъ нея. Разгнѣвенъ Калоянъ заповѣдва да го оковатъ въ най-тежки вериги въ подземieto. По въ това време вестогонци съобщаватъ, че гърците, заедно съ латинитѣ дигатъ бунтъ противъ Калояна. въ Пловдивъ. Като запитва, какво прави ш пленника, отговарятъ му, че предния день е получилъ посѣщението на единъ монахъ отъ Пловдивъ. Тогава царьтъ съзира всички нишка на заговоръ да минаватъ презъ килията на Балдуина и заповѣдва да го убиятъ и да му известятъ за това съ ударъ отъ клепало. Прислужникъ донася писмото, което сж хванали у единъ монахъ, който пътувалъ по невѣрна следа. Отъ това писмо Калоянъ узнава истината. Но вече е късно. Когато се спуща да отмъсти заповѣдта за убиване го на Балдуина, той се спъва въ трупа на царицата, която се е сама убила презъ това време вънъ на чардака. Чува се ударъ отъ клепало. Всичко е свършено. Никой не може вече да помогне. Траурно шествие изнася мъртвото тѣло на императора.